

בעקבות ברנקוזי

הגנים המוקדשים בטרגו זו ליצירתיו המונומטליות של ברנקוזי מעורר מחדש את ההתפעלות הבלתי נגמרת מיצירותיו. ברנקוזי נולד בכפר קטן בחבל ארץ זה השקט, אולי שקט מדי, המתפתח לאיטו, בקצב מקומי אותו לוקח לנו זמן רב למדי להפנים. לנו כישראלים אין אורחות חיים דומים כדי להשוות ולהטמיע סגנון החיים המיושן ובו בזמן תמים מעולם לא התקיים בארץ, או בכל אופן לא מאז קום המדינה. אורח החיים התזזיתי שלנו אינו מקנה לנו כלים להבנת אורח חיים שבו מקצועות עברים בירושה, שאת המזון מגדלים בחצר האחורית ושבו הזמן נע אחרת, קוצב עצמו לאיטו.

סיבת הביקור היתה הזמנה חוזרת להשתתף בסמפוזיון בינלאומי המתרחש בטרגו זו. זה היה סמפוזיון מס. 29 והלפני אחרון שהם מקיימים. מס. 30 מתוכנן להיות האחרון והוא אמור לארח כמה אמנים אשר השתתפו במפגשים קודמים. מטרת המפגשים הלבנות אוסף יצירות בינלאומי כדי להקים מוזיאון, וכפי שנאמר בטקס הפתיחה על ידי מר יון צפוי: מקווים שבמפגש הבא תהיינה בשורות בעניין התאריך המצופה להקמת המוזיאון.

בסמפוזיון השתתפו אמנים מרומניה כמובן, מבלגריה מסרביה מאיטליה ממולדובה וכמובן המשלחת הישראלית אשר היתה הגדולה ביותר עם שבעה נציגים: ליליאנה גלור ראש המשלחת, חדוה רוני ראובר, ענת מיכאליס לוי, מארוס גלור, גילה מילר ואנוכי. את הפרויקט ארגן והוציא לפועל מר תאודור דאדאלאו בעזרתה האדיבה של אליס דנסקו. עד היום השתתפו שנים עשר אמנים מישראל ביוזמה ברוכה זו מתוך הערכה ענקית לברנקוזי ויצירתו - כדי לבנות אוסף מתאים לפתיחת המוזיאון. הסימפוזיון החל בפנסיון פנורמה מהיפים ביותר ברומניה עם נוף פנורמי נדיר, סרגיו המארח

במקום לקח אותנו לטיולים שונים באיזור עם הסברים מעמיקים על אנשי היערות - תושבי האזור, כל זאת במטרה להעניק לנו השראה בגוון מקומי וכמובן לשמח את לבנו. מאוחר יותר עברנו לפנסיון של ברנקוזי, כן, זו אינה טעות, הפנסיון שייך לאלמנתו של בן הדוד ונושא את שמו בגאווה. במקום זה הצטרפו אלינו אמנים נוספים וכולנו שקענו ביצירה מבורכת אשר הופרעה רק כדי לטייל למקומות קסומים ואו לשתות ולאכול...

לקראת פתיחת התערוכה עצמה חזרנו לטרגו זו ולהזדמנות נוספת ליהנות משולחן השתיקה הממוקם קרוב לנהר הזו, להליכה אל עבר שער הנשיקה המופלא, וממנו והלאה דרך מרכז העיר, עוברים ליד הכנסיה אשר כבר תוכננה כשברנקוזי תיכנן ותרם את יצירותיו ובעיניו היתה חלק מהדרך אל העמוד האינסופי המוביל אל האינסוף ואו אל ההארה, ואם נתמצת שולחן השתיקה וההתכנסות - שער הנשיקה - כי הדרך היא אהבה ובסיומו של המסע האינסוף המחכה לנו, כן, יוצר גאוני.

ביום האחרון המשכנו, קבוצת הישראלים, לקריבה הנמצאת במרחק של כשעתיים נסיעה אל מוזיאון האמנות היפהפה שלהם הממוקם במבנה אשר היה כנראה בעבר ארמון חינוכי, שם יש להם אוצר קטן: שש יצירות של ברנקוזי, מודה ומתוודה שהתרגשנו: פגשנו שם גרסה מוקדמת של הנשיקה, גרסה פיגורטיבית מלאת פרטים והאפשרות להשוותה עם הגרסה המאוחרת של הנשיקה בטרגו זו - שער הנשיקה - סיפרה לנו על הדרך המאוד ארוכה אותה עבר האמן בין עיסוקו בנושא לראשונה לבין יצירותיו הסמי מופשטות בערוב ימיו. מידע ויזואלי זה הוא שכר מטיילים אוהבי אמנות אשר גם ממרחק של שנים רבות יכולים להעריך את גדולתו של יוצר יוצא דופן.

חנה ברק אנגל

In the footsteps of Bracusi

The gardens dedicated in Targu Jiu's to Brancusi's monumental works reawaken the unending admiration to his works. Brancusi was born in a small village in this quiet country, perhaps too quiet, slowly developing, at a local pace that takes us quite a long time to internalize. We Israelis do not have similar lifestyles to compare and assimilate, the outdated and naive lifestyle has never existed in Israel, or at least not since the establishment of the Israeli state. Our frenetic lifestyle does not provide us with the tools to understand a way of life in which the food is raised in the back yard and the time movement different, Time moves slowly.

The reason for the visit was a re-invitation to participate in an international symposia that takes place in Targu Jiu, it was the Samposion no. 29 And before the last they fulfill. no. 30 is planned to be the last and is supposed to host about one hundred artists who participated in previous meetings. The objectives of the meetings are to build an international collection of works to establish a museum, and as the opening ceremony of the exhibition said, Mr. jon is expected: the next meeting will be Expect to announce the date for the museum's establishment.

The festival was attended by artists from Romania, naturally, Bulgaria from Serbia, Italy from Moldova, and the largest Israeli delegation with seven representatives: Liliana Galor, Head of Delegation, Hedva and Roni Reuven, Anat Michaelis Levy, Marius Galor, Gila Miller and myself. The project was organized and executed by Mr. Teodor Dadalau with the kind help of Alice Dansko. Until now twelve Israeli artists have participated in this initiative, out of appreciation for Brancusi and his work - in order to build a suitable collection for the opening of the museum. The symposium began with the most beautiful panorama pension

in Romania with a rare panoramic view. Sergio, the host, took us on various trips in the area with in-depth explanations about the forest people - the residents of the area. Later we moved to Brancusi's pension, yes, it's not a mistake, the pension belongs to the Brancusi cousins widow and bears his name proudly. In this place we were joined by other artists and we all immersed ourselves in a blessed work that was interrupted only to travel to magical places or to drink and eat....

Before the start of the exhibition itself, we returned to Targu Jiu for another opportunity was created to enjoy the table of silence located close to the river, to walk to the gate of kiss, and from there through the center of the city, passing by the church which was already planned when Brancusi planned and donated his works and was part of the road to The infinite Pillar that leads to infinity or to enlightenment. And if the table of silence and convergence is summed up - the gate of the kiss - for the road is love and at the end of the endless Pillar that awaits us. Yes, a genius.

On the last day we continued, the group of Israelis, to Kariova, which is about two hours drive to their beautiful art museum located in a building that was once a charming palace. Where they have a small treasure: six works by Brancusi, i am confessing that we were excited: we met there an early version of the kiss, a figurative version full of details and the possibility of comparing it with the later version of the kiss in Targu Jiu - the gate of the kiss told us about the long way he made since his first engagement with the subject and his semi-abstract works in his later years. This visual information is highly appreciated by art lovers and travelers who even from a distance of very long time can appreciate the greatness of an extraordinary creator.

Hana Barak Engel

